

Debat: For at være troværdig mangler regeringens sats på energiparker én vigtig ting

Staten bør give kommunerne mulighed for at stille krav til solcelleudvikler og til at sige nej til projekter, mener Anja Rosengreen, der er byrådsmedlem for SF i Halsnæs.

Så landede regeringens bud på, hvor der de kommende år skal udrulles massive mængder solceller i det åbne land, og hermed er slagsmålet om arealerne sat ind.

Som da Tom Cruise i filmen *Far and away* galopperede ud over sletterne for at plante sit flag og dermed påberåbe sig retten til landstykkerne, rykker solcelleparkudviklere nu ud og lokker ejere af landbrugsarealer med langt større penge, end man kan tjene på at dyrke for eksempelvis fødevarer.

Der er mange gode overvejelser til, hvordan man kan få solcelleanlæg til at 'glide nemmere ned' ude i de lokalsamfund, der skal indstille sig på at bo i et industrikvarter fremover, men der mangler også flere svære statslige beslutninger i regeringens udspil.

En katastrofe, hvis naturen må vige

Hvis krisefortællingen om, at vi er nødt til at bruge åbent land til industri – uanset at det er til vedvarende energi – skal være troværdig, må der lovgivningsmæssigt følge mere med.

Først og fremmest må det være tydeligt for alle os borgere, at regeringen selv tager sagen alvorligt, hvilket nedenstående tiltag kunne støtte:

1. Staten bør stille krav om, at alle brugbare bebyggede flader skal anvendes til energiproduktion. For eksempelvis startende med krav til

nybyggeri om, at nye bygninger skal være selvforsynende med strøm og efterfølgende alle andre bygninger, parkeringspladser, og hvor der ellers kan opsættes solceller på allerede anvendt areal. Det vil samtidig kunne aflaste distributionsnettet, som er den næste store barriere og forfølge princippet om, at strømmen skal produceres der, hvor den bruges.

2. Staten bør via planloven *overrule* lokalplaners forbud mod solceller på hustage, af kulturhistoriske hensyn - altså fordi man ikke synes, at 'det passer ind' i et område. Jo flere borgere og virksomheder, der tilskyndes til opsætning af solceller til egenforsyning - eventuelt også til naboen - jo mindre behov for store anlæg og udbygning af distributionsnet.
3. Staten bør lette vejen for kommunale §60-selskaber, der skal løfte den kommunale solcelleudrulning. Det kunne være konkret teknisk-juridisk støtte samt at anlægsudgifter til solcelleanlæg kunne fritages for at belaste den kommunale anlægsramme.
4. Staten bør give kommunerne mulighed for at stille krav til solcelleudviklere om infrastrukturetablering. For eksempel sikre vejkapacitet og sikre færdsel for bløde trafikanter i områder hvor VE-parkerne skal etableres.
5. Staten bør give kommunerne mulighed for at stille krav til solcelleudviklere om etablering/ fastholdelse af natur på arealerne - der skal kunne sikres adgang for dyrelivet igennem anlæggene så de ikke afskærer dyrekorridorer og den naturlige vandring.
6. Staten bør give kommunerne fri adgang til at sige nej til projekter. For eksempel fra solcelleudviklere, der ikke tilbyder ejerandele til borgere, ikke ønsker at bidrage til biodiversitetsforbedring eller andre forhold, der er vigtige for det enkelte lokalområde.

Jeg er meget stor fortaler for vedvarende energi – og har været det, siden jeg gik meget lange 'marcher' med min mor og far langs Øresund, og råbte »hvad skal ind - sol og vind.«

Men jeg ved også, at der i øjeblikket er planer for 140 procent af Danmarks areal, så hvis vi ikke snart begynder at samtænke anvendelsesmuligheder, ja,

så er det naturen, der kommer til at vige pladsen, og det mener jeg, vil være en generationskatastrofe.

Fastholdelse af arealer til naturen og til bæredygtig fødevareproduktion, bliver de næste generationers store udfordring, efterhånden som klimaforandringer sætter de traditionelle fødevareproducerende lande som Spanien og Italien, under pres fra henholdsvis tørke- og oversvømmelsesproblematikker.

Vi skal i Danmark tage medansvar og undgå unødigt byggeri i det tilbageblevne åbne land. Jeg har bragt nogle konkrete forslag i spil – jeg er sikker på, at der er langt flere gode ideer derude i det danske land, og jeg håber at regeringen vil lytte seriøst.